

Symboliek achter deelname van Patrouilleurs aan de herbegraving op 1 juli 2018

© Patrick Brion

Is de deelname van een *Living History* groep aan een begraafing geen aanfluiting van de sereniteit die hiermee normaliter gepaard gaat? Is de aanwezigheid van de Patrouilleurs te verantwoorden? Het antwoord is volmondig: JA.

Over het vleugje *Living History* is zorgvuldig nagedacht en er steekt heel wat symboliek achter hun deelname!

Toen de soldaten Pintens, Jacquet en Dethier sneuvelden tijdens de slag om Diksmuide op 24 oktober 1914 werden ze, zoals toen vaak gebeurde gezien de barre omstandigheden, quasi ter plekke snel kort bij of in de loopgraaf 'begraven'. Na de val van Diksmuide op 10 november 1914 trokken de Belgische troepen zich terug over de IJzer op de linkeroever. Van een meer permanente (her)begraving op een begraafplaats kon de volgende vier jaar geen sprake meer zijn.

Toen de Eerste Wereldoorlog in 1918 beëindigd werd, bleef Diksmuide compleet vernield achter na vier jaar beschietingen en oorlogsgeweld. De plaats waar onze jongens in 1914 begraven werden, was onherroepelijk omgewoeld en 'verdwenen'. Een opgraving en transport naar een Belgische militaire begraafplaats was voor de onfortuinlijke soldaten niet weggelegd. En een eeuw verstreek ...

Nu, 100 jaar later, worden de soldaten eindelijk overgebracht van Diksmuide, waar ze hun leven gaven, naar een Belgische militaire begraafplaats in De Panne. En dat gebeurt in een ambulance Ford-T begeleid door mensen in een uniform uit 1918, alsof die voorbije eeuw er niet is geweest.

In De Panne worden ze op de begraafplaats door 'hun collega's van toen' overgedragen aan militairen van het 12-13Li, het bataljon uit Spa dat nog steeds de tradities draagt van het 12Li waartoe Pintens, Jacquet en Dethier behoorden. Ze worden dus door hun 'collega's van nu' tot aan hun laatste rustplaats gedragen ... zoals het 100 jaar geleden had moet gebeuren ... en de cirkel is rond ...